

ЛОЗАРСТВОТО ВЪ СТРАНАТА И ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА НЕГОВОТО РЕОРГАНИЗИРАНЕ.

Докладъ отъ Хр. Дековъ — началникъ секция специални отрасли.

П. Г.

Служебно съмъ задълженъ да направя чрезъ моя докладъ предъ Почитаемото годишно събрание на Камарата, единъ анализъ върху състоянието на лозарството и овоощарството въ Плевенска областъ, за да може възъ основа на представените данни и факти, да се направяват правилни заключения и се дадат ценни препоръки въ интереса на тия два поминъка свързани съ живота на цълокупното родно стопанство.

Едва ли би се намърилъ човѣкъ да отрече важната социалъ-икономическа роль на поминъка лозарство въ нашия стопански животъ.

Въ последно време, за нѣкои райони на страната, лозарството се очерта като първостепененъ поминъкъ.

Има селища, за които то представлява главна материална база за съществуване. За много райони въ страната, лозарството е икономически факторъ отъ първа величина. За цѣлата страна то е единъ отъ главните стълбове на националното производство, върху който се опират надеждите за икономически просперитетъ на населението ни.

Освенъ голѣмия пласментъ на човѣшки трудъ въ това производство, то ни дава доста ценни продукти, обектъ на външна търговия, чрезъ които се набавят индустриални фабрикати отъ най-различно естество, необходими за страната ни.

До не отдавна развитието на тия поминъкъ, върху който сѫ изградени надеждите за съществуване на една значителна част отъ българското население, вървѣше нормално и спокойно — или по-право казано, той се развиваше побезболезнено.

Презъ последните нѣколко години всички които сѫ ангажирани въ това производство, както и тия, които малко или много се докосватъ до обществено-стопанските проблеми на страната, чувствуваатъ, че лозарския поминъкъ води анемиченъ животъ, който ежегодно се отегчава.

Една сериозна опасност отъ свръхпроизводството бавно настѫпва, за да хвърли въ безизходност тия поминъкъ и да внесе смутъ и разочарование въ лозарското съсловие.